

ného: »Opravné prostředky.« Není tedy nezákonnosti v tom, že nižší soudy navrhovanou obnovu nepřipustily, ač správně následkem nepřipustnosti její měly návrh odmítnouti místo zamítnouti; v této příčině bylo rozhodnutí jejich opraviti.

Čís. 12520.

Zubní technik, opatřující si k svým pracím zboží, provozuje obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. a jest za podmínek zákona ze dne 13. října 1928, čís. 183 sb. z. a n., povinen k protokolaci.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1933, R I 298/33.)

Rejstříkový soud vyzval Bedřicha P-a, zubního technika, by vzhledem k tomu, že mu byla pro rok 1931 vyměřena základna daňová ve smyslu zákona ze dne 13. října 1928, čís. 183 sb. z. a n. ve výši 50.000 Kč, opověděl svou živnost k obchodnímu rejstříku. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Nepodléhá pochybnosti, že si zubní technik opatřuje ke svým pracím zboží, umělé zuby, kaučuk atd., by je po zpracování dále zcizoval, a jest tudíž jeho činnost obchodem podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. a tudíž jest ho považovati za kupce ve smyslu čl. 4 obch. zák. Bedřichu P-ovi byla ve smyslu zákona ze dne 13. října 1928, čís. 183 sb. z. a n. vyměřena daň výdělková ze základu 50.000 Kč a jsou takto splněny obě podmínky pro jeho protokolační povinnost.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekurent napadá usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení rejstříkového soudu, pro nezákonnost ve smyslu § 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., leč neprávem. Marně se snaží rekurent vyvrátiti správnost odůvodnění napadeného usnesení poukazem na zákon ze dne 14. dubna 1920, čís. 303 sb. z. a n., podle něhož prý činnost zubního technika je odvětvím lékařské vědy a umění, a proto nepodléhá živnost taková protokolaci. Uvedený zákon přesně rozlišuje v §§ 1 a 2 zubní lékařství od živnosti zubní techniky, přiznává pouze prvému, jehož součástí je umělá náhrada zubů a chrupů, že je odvětvím lékařské vědy a umění, kdežto o zubních technících má zvláštní ustanovení v §§ 2 až 5 o způsobilosti k výkonu živnosti a o rozsahu jejich výkonů, nezasahuje však do živnosti zubní techniky s hlediska obchodně-právního. Poněvadž rekurent přiznává, že v provozované živnosti kupuje umělé zuby, kaučuk a jiné věci, aby je po zpracování dále zcizoval, prokazuje tím provozování obchodů ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. Byla-li mu pak z této činnosti vyměřena právoplatně daň výdělková ze základu více než 50.000 Kč, byly tím splněny zákonné předpoklady pro jeho protokolační povinnost, jak nižšími soudy správně bylo uznáno.